

Damhuis

de huidtherapiepraktijk

VERRUCAE

Ouderdomswratten zijn veel voorkomende goedaardige vormsels aan de huid, met name bij oudere mensen (boven de 50 jaar). De afwijkingen kunnen echter ook reeds bij mensen boven de 30^e jaar worden gezien. Zij komen bij mannen en vrouwen even vaak voor, maar komen bij gekleurde rassen veel minder voor. De Latijnse benaming is verruca seborrhoeica (Engels: seborrheic keratosis).

ONTSTAANSWIJZE

Hoe ouderdomswratten ontstaan is onbekend. Bij uitgebreide vormen wordt een erfelijke factor gesuggereerd. Tot nu toe is er GEEN duidelijke relatie aangetoond tussen ouderdomswratten en een infectie met de wratten virus (oftewel de humaan papilloma virus) of met bacteriën of parasieten, zonblootstelling of voeding.

SYMPTOMEN

In het begin zijn het meestal geelachtige vlekjes of verhevenheden, maar met de tijd worden ze geel-bruin, bruin tot zwart; ze bereiken soms een grootte van 2-3 cm (zie Foto) Met het ouder worden worden ze ook meer bloemkoolachtig, wratachtig met een ruwe oppervlak; men spreekt dan van een rijpe ouderdomswrat?. De afwijkingen kunnen bijna overal voorkomen, maar zijn toch vooral gelokaliseerd op de slapen en op de romp. Meestal zijn ze meervoudig en soms zijn ze in zeer grote aantallen aanwezig.

VARIANTEN

- **Stuccokeratosen**

Deze ouderdomswratten zitten met name op de handruggen, onderarmen, onderbenen, enkels en de voetruggen.

Het zijn meerdere kleine verhoornde, droog aanvoelende wat vlakke bultjes waarvan de kleur varieert van wit, grijsig tot lichtbruin.

- **Dermatosis papulosa nigra**

Dit zijn kleine bruine tot zwarte vormseltjes die vooral voorkomen bij de donkere huid (zowel Aziatische als negroïde ras). De voorkeursplaats is het gelaat (m.n. slapen en voorhoofd). Ze kunnen allerlei vormen en grootte hebben en veroorzaken soms cosmetische bezwaren.

DIAGNOSE

Ouderdomswratten zijn over het algemeen zo gemakkelijk te herkennen dat de diagnose gewoonlijk kan worden gesteld op grond van het klinisch beeld. Aanvullende diagnostiek is vrijwel nooit nodig. Bij twijfel wordt er soms een huidbiopsie verricht.

HUIDTHERAPIE:

Omdat de aandoening goedaardig is, is een operatieve verwijdering niet noodzakelijk. Indien de wratten gaan jeuken of bloeden (door bijv. wrijving van kleding) of cosmetische bezwaren geven kunnen ze worden verwijderd. De meeste gebruikte operatieve methodes zijn: uitlepelen, wegkrabben, coagulatie of shave excisie.

Er valt helaas niets te doen om het beloop van ouderdomswratten te beïnvloeden of het ontstaan van de wratten te voorkomen.

Afgeraden wordt om bestaande wratten zelf af te krabben. Het hierdoor ontstane wondje kan gaan infecteren (wondroos). Ouderdomswratten gaan niet vanzelf weg. Ze kunnen echter wel groter worden en soms irriteren. Ouderdomswratten zijn niet besmettelijk en kunnen ook niet kwaadaardig worden.

